

Nr 297.

Godkänd av första kammaren den 9 juni 1925.

Godkänd av andra kammaren den 9 juni 1925.

Riksdagens skrivelse till Konungen, om utredning rörande vissa åtgärder för beredande av ökat antal vårdplatser å sanatorierna i riket.

Till Konungen.

Med framhållande att Eders Kungl. Maj:t enligt protokoll över socialärenden den 1 oktober 1924 beslutit uppdraga åt byggnadsstyrelsen och medicinalstyrelsen att verkställa utredning rörande nedbringande av kostnaderna för uppförande av allmänna sjukvårdsanstalter genom en *rationell begränsning av utrymmesbehovet* m. m. samt att tillse, att en sådan utrednings resultat skulle kunna omedelbart tillgodogöras vid den statliga byggnadsverksamheten på förevarande områden, har enskild motionär inom riksdagen hemställt om vidtagande av åtgärder i syfte,

1) att ovannämnda utredning måtte särskilt med hänsyn till sanatorierna även komma att omfatta frågan, i vilken grad måtten på den s. k. luftkuben för sjuksalarna därstädes kunde sänkas utöver vad medicinalstyrelsen hittills medgivit, och i stället golvytan per patient i sjuksalarna bliva det normgivande för sjuksalarnas högsta beläggning, därvid dock de nu gällande bestämmelserna för måtten på golvytan jämväl borde kunna nedsättas, samt

2) att utredningen måtte ske skyndsamt, för att genom nya bestämmelser i ämnet vård skulle kunna snarast beredas ytterligare en hel del av tuberkulos lidande, vilka nu avvaktade plats å sanatorierna.

Över motionen har yttrande i vederbörlig ordning inhämtats från medicinalstyrelsen, varjämte Svenska landstingsförbundet och Svenska nationalföreningen mot tuberkulos beretts tillfälle yttra sig i ärendet.

Platsbristen vid landstingens tuberkulossjukhus är för närvarande betydande. Ett synnerligen stort antal tuberkulossjuka gå därför miste om en vård, som, om den i tid kunde beredas dem, skulle kunna medföra förbättring eller fullständigt tillfrisknande. Under den långa tid, som dessa sjuka måste vänta på att plats skall kunna beredas dem å sanatorium, förvärras tillika ofta deras sjukdom, enär de i många fall leva under sådana förhål-

landen, att vila, kraftig föda, tillgång till solljus och vistelse i ren och frisk luft under dygnets alla timmar — de viktigaste medlen att hjälpa människokroppen att övervinna sjukdomen — ej stå dem till buds. Det måste därför framstå som ett viktigt samhällsintresse att avhjälpa denna platsbrist, så långt på frågan inverkan faktorer det medgiva. Lyckligast vore givetvis, att sanatorierna avsevärt kunde utvidgas. Då detta emellertid för närvarande ej låter sig göra utan alltför stora uppoffringar från det allmännas sida, torde andra utvägar böra sökas för att bereda ökade möjligheter till vård av lungsjuka. Riksdagen anser därför, att man bör beträda den av motionären anvisade vägen att vidtaga åtgärder för att flere patienter må få mottagas i de redan upprättade sanatorierna. Visserligen hava medicinalstyrelsen och nationalföreningen avrätt härifrån. Det torde emellertid böra framhållas, att inom andra läkarkretsar liksom bland de för ifrågasvarande sanatorier ekonomiskt ansvariga råder den uppfattningen, att ett ökat antal patienter kunna mottagas på sanatorierna utan att vårdens effektivitet därigenom äventyras. Utan större kostnader skulle då ett avsevärt antal nya patienter kunna komma under sakkunnig vård och undanryckas de ohygieniska förhållanden, under vilka de eljest nödgas leva. En dylik utvidgad verksamhet för sanatorierna står också i full överensstämmelse med de av Eders Kungl. Maj:t givna direktiven vid den i motionen omnämnda utredningen. Riksdagen finner sig emellertid icke, såsom i motionen ifrågasatts, kunna förorda, att golvytan per patient i sjuksalarna skulle bli det normgivande för sjuksalarnas beläggning, då genom ett sådant krav prövningen av frågan icke skulle bli allsidig och förutsättningslös. Den utredning i ämnet, som riksdagen sålunda anser påkallad, torde böra verkställas av medicinalstyrelsen och byggnadsstyrelsen i samband med ovanberörda spörsmål rörande sjukvårdsanstalterna.

På grund av vad sålunda anförts får riksdagen hemställa, att frågan, huruvida ökat antal patienter må kunna mottagas å tuberkulossjukanstalterna, göres till föremål för en allsidig och förutsättningslös utredning.

Stockholm den 9 juni 1925.

Med undersätlig vördnad.
